

¹وَدَهَبَ رَحُبَعَامُ إِلَى شَكِيمَ، لِأَنَّهُ جَاءَ إِلَى شَكِيمَ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ لِيُמְלְكُوهُ.² وَلَمَّا سَمِعَ يَرْبَعَامُ بْنُ تَبَاطَ وَهُوَ بَعْدَ فِي مِصْرَ، لِأَنَّهُ هَرَبَ مِنْ وَجْهِ سُلَيْمَانَ الْمَلِكِ، وَأَقَامَ يَرْبَعَامُ فِي مِصْرَ³ وَأَرْسَلُوا قَدْعُوهُ. أَتَى يَرْبَعَامُ وَكُلُّ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ وَقَالُوا لِرَحُبَعَامَ،⁴ إِنَّ أَبَاكَ قَسَى نِيرَتَا وَأَمَّا أَنْتَ فَحَقِّقِ الْآنَ مِنْ عُبُودِيَةِ أَبِيكَ الْقَاسِيَةِ وَمِنْ نِيرِهِ الثَّقِيلِ الَّذِي جَعَلَهُ عَلَيْنَا فَتُخَدِّمَكَ.⁵ فَقَالَ لَهُمْ، اذْهَبُوا إِلَى ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَيْضًا ثُمَّ ارْجِعُوا إِلَيَّ. فَدَهَبَ الشَّعْبُ.⁶ فَاسْتَشَارَ الْمَلِكُ رَحُبَعَامَ الشُّيُوحَ الَّذِينَ كَانُوا يَقِفُونَ أَمَامَ سُلَيْمَانَ أَبِيهِ وَهُوَ حَيٌّ قَائِلًا، كَيْفَ تُشِيرُونَ أَنْ أُرَدَّ جَوَابًا إِلَى هَذَا الشَّعْبِ?⁷ فَقَالُوا، إِنْ صِرْتَ الْيَوْمَ عَبْدًا لِهَذَا الشَّعْبِ وَخَدَّمْتَهُمْ وَأَجَبْتَهُمْ وَكَلَّمْتَهُمْ كَلَامًا حَسَنًا، يَكُونُونَ لَكَ عِبِيدًا كُلَّ الْأَيَّامِ.⁸ فَتَرَكَ مَشُورَةَ الشُّيُوحِ الَّتِي أَسَارُوا بِهَا عَلَيْهِ وَاسْتَشَارَ الْأَخْدَاتِ الَّذِينَ تَسَّأَلُوا مَعَهُ وَوَقَفُوا أَمَامَهُ،⁹ وَقَالَ لَهُمْ، بِمَاذَا تُشِيرُونَ أَنْتُمْ فَتَرَدَّ جَوَابًا عَلَى هَذَا الشَّعْبِ الَّذِينَ قَالُوا لِي، حَقِّقْ مِنْ النَّبِيرِ الَّذِي جَعَلَهُ عَلَيْنَا أُبُوكَ.¹⁰ فَقَالَ الْأَخْدَاتُ الَّذِينَ تَسَّأَلُوا مَعَهُ، هَكَذَا تَقُولُ لِهَذَا الشَّعْبِ الَّذِينَ قَالُوا لَكَ إِنَّ أَبَاكَ ثَقَلْ نِيرَتَا وَأَمَّا أَنْتَ فَحَقِّقْ مِنْ نِيرَتَا، إِنْ خِنْصِرِي أَعْلَطَ مِنْ وَسْطِ أَبِي.¹¹ وَالْآنَ أَبِي حَمَلَكَمُ نِيرًا ثَقِيلًا وَأَنَا أَرِيدُ عَلَى نِيرِكُمْ. أَبِي أَدْبِكُمْ بِالسَّيَاطِ وَأَنَا أَوْدُبِكُمْ بِالْعَقَارِبِ.¹² فَجَاءَ يَرْبَعَامُ وَجَمِيعُ الشَّعْبِ إِلَى رَحُبَعَامَ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ كَمَا قَالَ الْمَلِكُ، ارْجِعُوا إِلَيَّ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ. فَاجَابَ الْمَلِكُ الشَّعْبَ بِقَسَاوَةٍ، وَتَرَكَ مَشُورَةَ الشُّيُوحِ الَّتِي أَسَارُوا بِهَا عَلَيْهِ،¹⁴ وَقَالَ حَسَبَ مَشُورَةِ الْأَخْدَاتِ، أَبِي ثَقَلْ نِيرِكُمْ وَأَنَا أَرِيدُ عَلَى نِيرِكُمْ. أَبِي أَدْبِكُمْ بِالسَّيَاطِ وَأَنَا أَوْدُبِكُمْ بِالْعَقَارِبِ.¹⁵ وَلَمْ يَسْمَعْ الْمَلِكُ لِلشَّعْبِ، لِأَنَّ السَّبَبَ كَانَ مِنْ قِتْلِ الرَّبِّ لِيُفِيمَ كَلَامَهُ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ الرَّبُّ عَنْ يَدِ أَخِيَّا الشَّيْلُونِيِّ إِلَى يَرْبَعَامَ بْنِ تَبَاطَ.¹⁶ فَلَمَّا رَأَى كُلُّ إِسْرَائِيلَ أَنَّ الْمَلِكَ لَمْ يَسْمَعْ لَهُمْ، أَحَابَ الشَّعْبُ الْمَلِكَ، أَيُّ قِسْمٍ لَنَا فِي دَاوُدَ، وَلَا تَصِيبَ لَنَا فِي ابْنِ يَسَى. إِلَى خِيَامِكَ يَا إِسْرَائِيلُ. الْآنَ انْظُرْ إِلَى بَيْنِكَ يَا دَاوُدَ. وَدَهَبَ إِسْرَائِيلُ إِلَى خِيَامِهِمْ.¹⁷ وَأَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ السَّاكُونَ فِي مَدُنِ يَهُوذَا فَمَلَكَ عَلَيْهِمْ رَحُبَعَامَ.¹⁸ ثُمَّ أَرْسَلَ الْمَلِكُ رَحُبَعَامَ أَدُورَامَ الَّذِي عَلَى النَّسْخِيرِ فَرَجَمَهُ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ بِالْجَارَةِ فَمَاتَ. فَبَادَرَ الْمَلِكُ رَحُبَعَامَ وَصَعِدَ إِلَى الْمَرْكَبَةِ لِيَهْرُبَ إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹⁹ فَغَصَى إِسْرَائِيلُ عَلَى بَيْتِ دَاوُدَ إِلَى هَذَا

¹Und Rehabeam zog gen Sichem; denn das ganze Israel war gen Sichem gekommen, ihn zum König zu machen.² Und Jerobeam, der Sohn Nebats, hörte das, da er noch in Ägypten war, dahin er vor dem König Salomo geflohen war, und blieb in Ägypten.³ Und sie sandten hin und ließen ihn rufen. Und Jerobeam samt der ganzen Gemeinde Israel kamen und redeten mit Rehabeam und sprachen:⁴ Dein Vater hat unser Joch zu hart gemacht; so mache du nun den harten Dienst und das schwere Joch leichter, das er uns aufgelegt hat, so wollen wir dir untertänig sein.⁵ Er aber sprach zu ihnen: Gehet hin bis an den dritten Tag, dann kommt wieder zu mir. Und das Volk ging hin.⁶ Und der König Rehabeam hielt einen Rat mit den Ältesten, die vor seinem Vater Salomo standen, da er lebte, und sprach: Wie ratet ihr, daß wir diesem Volk eine Antwort geben?⁷ Sie sprachen zu ihm: Wirst du heute diesem Volk einen Dienst tun und ihnen zu Willen sein und sie erhören und ihnen gute Worte geben, so werden sie dir untertänig sein dein Leben lang.⁸ Aber er ließ außer acht der Ältesten Rat, den sie ihm gegeben hatten, und hielt einen Rat mit den Jungen, die mit ihm aufgewachsen waren und vor ihm standen.⁹ Und er sprach zu Ihnen: Was ratet ihr, daß wir antworten diesem Volk, die zu mir gesagt haben: Mache das Joch leichter, das dein Vater auf uns gelegt hat?¹⁰ Und die Jungen, die mit ihm aufgewachsen waren, sprachen zu ihm: Du sollst zu dem Volk, das zu dir sagt: "Dein Vater hat unser Joch zu schwer gemacht; mache du es uns leichter", also sagen: Mein kleinster Finger soll dicker

الْيَوْمَ.²⁰ وَلَمَّا سَمِعَ جَمِيعُ إِسْرَائِيلَ بِأَنَّ يَرْبَعَامَ قَدْ رَجَعَ،
 أَرْسَلُوا قَدْعُوهُ إِلَى الْجَمَاعَةِ وَمَلَكُوهُ عَلَى جَمِيعِ
 إِسْرَائِيلَ. لَمْ يَتَّعِ بَيْتَ دَاوُدَ إِلَّا سَبْطُ يَهُودَا وَخَدَهُ.²¹ وَلَمَّا
 جَاءَ رَجَبَامُ إِلَى أُورُسَلِيمَ جَمَعَ كُلُّ بَيْتِ يَهُودَا وَسَبْطُ
 يُبَايَمِينَ، مِثَّةً وَتَمَانِينَ أَلْفَ مُخْتَارٍ مُخَارِبٍ لِيُخَارِبُوا بَيْتَ
 إِسْرَائِيلَ وَيَرْدُّوا الْمَمْلَكَةَ لِرَجَبَامَ بْنِ سُلَيْمَانَ.²² وَكَانَ
 كَلَامُ اللَّهِ إِلَى سَمْعِيَا رَجُلِ اللَّهِ،²³ قُلْ لِرَجَبَامَ بْنِ
 سُلَيْمَانَ مَلِكُ يَهُودَا وَكُلُّ بَيْتِ يَهُودَا وَسَيَامِينَ وَبَقِيَّةِ
 السَّعْبِ،²⁴ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، لَا تَصْعَدُوا وَلَا تُخَارِبُوا
 إِخْوَتَكُمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ازْجِعُوا كُلَّ وَاحِدٍ إِلَى بَيْتِهِ، لِأَنَّ
 مِنْ عِنْدِي هَذَا الْأَمْرُ. فَسَمِعُوا لِكَلَامِ الرَّبِّ وَرَجَعُوا
 لِيُطِيعُوا حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ.²⁵ وَبَنَى يَرْبَعَامُ شَكِيمَ فِي
 جَبَلِ أَفْرَايِمَ وَسَكَنَ بِهَا. ثُمَّ خَرَجَ مِنْ هُنَاكَ وَبَنَى
 قُنُوتَيْلَ.²⁶ وَقَالَ يَرْبَعَامُ فِي قَلْبِهِ، الْآنَ تَرْجِعُ الْمَمْلَكَةُ إِلَى
 بَيْتِ دَاوُدَ.²⁷ إِنْ صَعِدَ هَذَا السَّعْبُ لِيُقَرَّبُوا دَبَائِحَ فِي بَيْتِ
 الرَّبِّ فِي أُورُسَلِيمَ يَرْجِعُ قَلْبُ هَذَا السَّعْبِ إِلَى سَبْدِهِمْ
 إِلَى رَجَبَامَ مَلِكِ يَهُودَا وَيَقْتُلُونِي وَيَرْجِعُوا إِلَى رَجَبَامَ
 مَلِكِ يَهُودَا.²⁸ فَاسْتَشَارَ الْمَلِكُ وَعَمِلَ عَجَلِي دَهَبَ، وَقَالَ
 لَهُمْ، كَثِيرٌ عَلَيْكُمْ أَنْ تَصْعَدُوا إِلَى أُورُسَلِيمَ. هُوَذَا آلِهَتُكُمْ
 يَا إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ أَصْعَدُوكُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ.²⁹ وَوَضَعَ
 وَاحِدًا فِي بَيْتِ إِيْلَ وَجَعَلَ الْآخَرَ فِي دَانَ.³⁰ وَكَانَ هَذَا
 الْأَمْرُ خَطِيئَةً. وَكَانَ السَّعْبُ يَذْهَبُونَ إِلَى أَمَامِ أَحَدِهِمَا
 حَتَّى إِلَى دَانَ.³¹ وَبَنَى بَيْتَ الْمُزْتَفَعَاتِ، وَصَيَّرَ كَهَنَةً مِنْ
 أَطْرَافِ السَّعْبِ لَمْ يَكُونُوا مِنْ بَنِي لَأوِي.³² وَعَمِلَ يَرْبَعَامُ
 عِيدًا فِي الشَّهْرِ الثَّامِنِ فِي الْيَوْمِ الْخَامِسِ عَشَرَ مِنَ
 الشَّهْرِ كَالْعِيدِ الَّذِي فِي يَهُودَا، وَأَصْعَدَ عَلَى الْمَذْبَحِ.
 هَكَذَا فَعَلَ فِي بَيْتِ إِيْلَ يَذْبَحُهُ لِلْعِجْلَيْنِ اللَّذَيْنِ عَمِلَهُمَا.
 وَأَوْقَفَ فِي بَيْتِ إِيْلَ كَهَنَةَ الْمُزْتَفَعَاتِ الَّتِي
 عَمِلَهَا.³³ وَأَصْعَدَ عَلَى الْمَذْبَحِ الَّذِي عَمِلَ فِي بَيْتِ إِيْلَ
 فِي الْيَوْمِ الْخَامِسِ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ الثَّامِنِ، فِي الشَّهْرِ
 الَّذِي ابْتَدَعَهُ مِنْ قَلْبِهِ، فَعَمِلَ عِيدًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَصَعِدَ
 عَلَى الْمَذْبَحِ لِيُوقِدَ.

sein denn meines Vaters Lenden.¹¹ Nun, mein Vater hat auf euch ein schweres Joch geladen; ich aber will des noch mehr über euch machen: Mein Vater hat euch mit Peitschen gezüchtigt; ich will euch mit Skorpionen züchtigen.¹² Also kam Jerobeam samt dem ganzen Volk zu Rehabeam am dritten Tage, wie der König gesagt hatte und gesprochen: Kommt wieder zu mir am dritten Tage.¹³ Und der König gab dem Volk eine harte Antwort und ließ außer acht den Rat, den ihm die Ältesten gegeben hatten,¹⁴ und redete mit ihnen nach dem Rat der Jungen und sprach: Mein Vater hat euer Joch schwer gemacht; ich aber will des noch mehr über euch machen: Mein Vater hat euch mit Peitschen gezüchtigt; ich aber will euch mit Skorpionen züchtigen.¹⁵ Also gehorchte der König dem Volk nicht; denn es war also abgewandt von dem HERRN, auf daß er sein Wort bekräftigte, das er durch Ahia von Silo geredet hatte zu Jerobeam, dem Sohn Nebats.¹⁶ Da aber das ganze Israel sah, daß der König nicht auf sie hören wollte, gab das Volk dem König eine Antwort und sprach: Was haben wir für Teil an David oder Erbe am Sohn Isais? Israel, hebe dich zu deinen Hütten! So, siehe nun du zu deinem Hause, David! Also ging Israel in seine Hütten,¹⁷ daß Rehabeam regierte nur über die Kinder Israel, die in den Städten Juda's wohnten.¹⁸ Und da der König Rehabeam hinsandte Adoram, den Rentmeister, warf ihn ganz Israel mit Steinen zu Tode. Aber der König Rehabeam stieg stracks auf einen Wagen, daß er flöhe gen Jerusalem.¹⁹ Also fiel Israel ab vom Hause David bis auf diesen

Tag.²⁰ Da nun ganz Israel hörte, daß Jerobeam war wiedergekommen, sandten sie hin und ließen ihn rufen zu der ganzen Gemeinde und machten ihn zum König über das ganze Israel. Und folgte niemand dem Hause David als der Stamm Juda allein.²¹ Und da Rehabeam gen Jerusalem kam, sammelte er das ganze Haus Juda und den Stamm Benjamin, hundertundachtzigtausend junge, streitbare Mannschaft, wider das Haus Israel zu streiten und das Königreich wieder an Rehabeam, den Sohn Salomos, zu bringen.²² Es kam aber Gottes Wort zu Semaja, dem Mann Gottes, und sprach:²³ Sage Rehabeam, dem Sohn Salomos, dem König Juda's, und zum ganzen Hause Juda und Benjamin und dem andern Volk und sprich:²⁴ So spricht der HERR: Ihr sollt nicht hinaufziehen und streiten wider eure Brüder, die Kinder Israel; jedermann gehe wieder heim; denn solches ist von mir geschehen. Und sie gehorchten dem Wort des HERRN und kehrten um, daß sie hingingen, wie der Herr gesagt hatte.²⁵ Jerobeam aber baute Sichel auf dem Gebirge Ephraim und wohnte darin, und zog von da heraus und baute Pnuel.²⁶ Jerobeam aber gedachte in seinem Herzen: Das Königreich wird nun wieder zum Hause David fallen.²⁷ Wenn dies Volk soll hinaufgehen, Opfer zu tun in des HERRN Hause zu Jerusalem, so wird sich das Herz dieses Volkes wenden zu ihrem Herrn Rehabeam, dem König Juda's, und sie werden mich erwürgen und wieder zu Rehabeam, dem König Juda's, fallen.²⁸ Und der König hielt einen Rat und machte zwei goldenen Kälber und sprach

zu ihnen: es ist euch zuviel, hinauf gen Jerusalem zu gehen; siehe, da sind deine Götter, Israel, die dich aus Ägyptenland geführt haben.²⁹ Und er setzte eins zu Beth-El, und das andere tat er gen Dan.³⁰ Und das geriet zur Sünde; denn das Volk ging hin vor das eine bis gen Dan.³¹ Er machte auch ein Haus der Höhen und machte Priester aus allem Volk, die nicht von den Kindern Levi waren.³² Und er machte ein Fest am fünfzehnten Tage des achten Monats wie das Fest in Juda und opferte auf dem Altar. So tat er zu Beth-El, daß man den Kälbern opferte, die er gemacht hatte, und stiftete zu Beth-El die Priester der Höhen, die er gemacht hatte,³³ und opferte auf dem Altar, den er gemacht hatte zu Beth-El, am fünfzehnten Tage des achten Monats, welchen er aus seinem Herzen erdacht hatte, und machte den Kindern Israel ein Fest und opferte auf dem Altar und räucherte.